

stisk rigt samfund, og netop derfor er der grund til at blive oprørt over det.

Næste spørger mente, at jeg kun så de negative ting. Jeg vil godt komme med den tilståelse, at hver morgen, når jeg vågner, overvejer jeg, hvad jeg i dag kan rose regeringen for, når jeg har spist morgenmad, børstet tænder og sådan noget. Nogle gange lykkes det, f.eks. var der et tilfælde den anden dag, hvor statsministeren sagde noget om børnene, som jeg syntes var godt, og det skyndte jeg mig at rose statsministeren for den anden dag i spørgetiden. Det er bare utrolig sjældent, at jeg får min passion for at rose regeringen opfyldt. Men hver gang jeg skimler en chance, så kan jeg love for, at jeg gør det omgående.

Hr. Kristian Jensen spørger, hvem der er blevet sænket i satser af den nuværende regering. Jeg vil godt nævne bare nogle af regeringens beslutninger om at ramme specielt udvalgte grupper. De er i øvrigt opgjort i rådets store rapport på side 14 og 15. Der er en meget præcis opgørelse over de 65.000 mennesker, som regeringen havde sat ned i satser, og den kan vi studere sammen. Rådets rapport side 14 og 15.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

En af de rapporter, der indgår i debatten og også i den folkelige debat, der er, er jo netop SFI's undersøgelse fra tiden under den tidligere regering. For folk, der ikke beskæftiger sig med det her normalt, kan det være lidt interessant at tale om det begreb, der hedder relativ fattigdomsgrænse, som OECD jo også bruger.

Kunne jeg ikke få hr. Villy Søvndal op og lige forklare, hvordan man måler den relative fattigdomsgrænse, og i øvrigt hvordan man så slipper af med relativ fattigdom?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Vi er jo nu nået frem til, at den ene rapport, altså den om de fattige børn, er udarbejdet i perioden, før denne her regering kom til. Den anden rapport er fra Rådet for Socialt Udsatte, det råd, som socialministeren har nedsat.

Vil hr. Villy Søvndal ikke give mig ret i, at de analyser, det råd har foretaget, er et øjebliksbillede? Det er situationen nu, det er altså ikke en udvikling. Og hvorfor er det, at det ikke er en udvikling? Er det ikke, fordi der ikke har været tidligere regeringer, der har taget initiativ til at få nedsat et råd for netop de socialt udsatte?

Kunne det så ikke tyde på, at denne her regering faktisk tager det her alvorligt?

Vi nedsætter Rådet for Socialt Udsatte. Vi sørger for, at der også er nogle, der kan lave de statistikker, der kan påpege de problemer, der måtte være, sådan at vi har mulighed for at tage dem seriøst.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes egentlig, der er noget imponerende ved hr. Vestergaards sådan lidt tilbagelænedede holdning, der hedder, at nu må vi så have en stor definatorisk debat om fattigdom. Jeg tror, at mange af dem, som slider med at få dagligdagen til at hænge sammen, synes, det er underligt at opleve bygen af bortforklaringer, som er i forlængelse af regeringsmedlemmernes bortforklaringer. Får Venstre ikke også brev fra den enlige mor, der sidder tilbage med et rådighedsbeløb om måneden på 1.500 kr.? Får Venstre ikke også breve fra den slags mennesker, der bliver ramt af Venstres nedsættelse af satserne? Er de ikke også vrede, ikke fordi de pr. natur er sure, men fordi de oplever nogle folketingsmedlemmer, der synes, det er sjovere at tage en definatorisk debat?

Vi kender jo begge to definitionerne, også i rådets rapport, nemlig at hvis man har mindre end halvdelen af den gennemsnitlige disponible indkomst, så er man ifølge EU's officielle definition under fattigdomsgrænsen. Den kender hr. Henrik Vestergaard formentlig godt.

Kl. 12.05

Så til fru Charlotte Dyremose, der spørger, om det ikke er et øjebliksbillede: Jo, jeg har også rost rådets rapporter for at tegne et billede. Problemet er bare, at det er et meget grimt billede, der bliver tegnet. Hvis man læser i den sidste rapport side 7, så beretter den om, hvordan familier ikke har råd til helt fundamentalt fornødne ting, fordi de er gjort fattige. Den slutter oven i købet af med at sige, at for store grupper må regeringens politik virke som en straf – det er på side 8.

Det vil sige, at de siger i forlængelse af, hvad jeg siger, at det er regeringens beslutninger om at tvinge folk ned på de der lave overførselsindkomster, der genindfører en fattigdom, som jeg synes vores samfund er alt for rigt til, og som er et eklatant løftebrud i forhold til statsministerens løfte om, at det var de udsatte grupper, der nu skulle hjælpes. De oplever det stik modsatte, nemlig at hjælpen betyder, at deres økonomi forringes.